Усі пастелі веселиць загарбаю,
Бо хочу бути дуже гарною —
Зажуреною і веселою,
Хмариною й веселкою…

Україночка збудила мене рано,
Умила шепотом ялиновим
Та й дала тайстрину із книжками:
Учись, дитино.

А школа кругла і шалена,
То біла, то зелена,
Народами, містами і морями
Навкруг мене розпростерлася…

Щодня іду дитиною
З гуцульською тайстриною,
І лопотять вітрилами
Дні, ткані білодивами.

І гарно так іти мені
За руку із дитинством…
Чия? — питають ріки.
Чия? — питають скелі.
Чия? — спасають вівці
Літа пастелі.

Гримкочу водоспадами,
В безодню сонця падаю,
Закохана, розгнівана, замріяна:
Я Українина.
Вся Українина.